

ātmavidyā
e-Learning

**பூஜ்யஸ்ரீ ஞானநந்தபாரதீஸ்வாமிகள் இயற்றிய
ஜீவயாத்ரா**

www.atmavidya.online

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

प्रार्थना

ātmavidyā
e-Learning

आत्मोद्धारणकामानां दक्षिणामूर्त्यनुग्रहात्।
आत्मविद्या तत्फलं च प्रवर्धेतां निरन्तरम्॥

ஆத்மோத்தாரணகாமாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்யநுக்ரஹாத்।
ஆத்மவித்யா தத்பலம் ச ப்ரவர்தேதாம் நிரந்தரம்॥

श्रीदक्षिणामूर्ति-सुदेशिकेन्द्रं द्वैपायनं सूत्रकृतं मुनीन्द्र३३म्।
श्रीशङ्करं भाष्यकृतं यतीन्द्रं मद्देशिकश्चापि नमामि वित्यै॥
त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव॥
ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंश-ऋषिभ्यो महद्भ्यो
नमो गुरुभ्यः। सर्वोपप्लवरहितः प्रज्ञानघनः प्रत्यगर्थो ब्रह्मैवाहमस्मि।

ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி-ஸுதேஸரிகேந்த்ரம் த்வைபாயநம்

ஸூத்ரக்ருதம் முநீந்த்ரம்।

**ஸ்ரீஸங்கரம் பாஷ்யக்ருதம் யதீந்த்ரம் மத்தேஸரிகஞ்சாபி நமாமி வித்யை॥
த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஸ்ச ஸகா த்வமேவ।
த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ॥
ஓம் நமோ ப்ரஹ்மாதிப்யோ ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ
வம்ஸ-ரிஷிப்யோ மஹத்ப்யோ நமோ குருப்ய:। ஸர்வோபப்லவரஹித:
ப்ரஜ்ஞாநகந: ப்ரத்யகர்த்தோ ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி॥**

नित्यानन्दसुखं पदं सुविमलं प्राप्तुं समीहायुताः
सर्वेजन्मभृतः सदा व्यसनिनस्तत्स्थानसंमार्गणे।
एवं सत्यपि साध्यसाधनयुगं सम्यङ् न जानन्ति ते
न प्राप्ता ह्यधुनापि सौख्यपदवीं स्वाभीष्टरूपां यतः ॥ १॥

நித்யாநந்தஸுகம் பதம் ஸுவிமலம் ப்ராப்தும் ஸமீஹாயுதா:
ஸர்வே ஜந்மப்ருத: ஸதா வ்யஸநிநஸ்தத்ஸ்தாநஸம்மார்கணே।
ஏவம் ஸத்யபி ஸாத்யஸாதநயுகம் ஸம்யங் ந ஜாநந்தி தே
ந ப்ராப்தா ஹ்யதுநாபி ஸௌக்யபதவீம் ஸ்வாபீஷ்டரூபாம் யத:॥ 1

तत्प्राप्त्यै प्रभुसंमितापि कृपया त्रय्यन्तसारान्विता
वल्ली काठकमध्यगा कविसमं प्रोत्साहयन्ती नरान्।
एवं साधनकल्पनां रचयते सन्मार्गगानां सतां
तद्विष्णोः परमं पदं च सहसा गन्तुं मनीषावताम् ॥ २ ॥

தத்ப்ராப்த்யை ப்ரபுஸம்மிதாபி க்ருபயா த்ரய்யந்தஸாராந்விதா
வல்லீ காடகமத்யகா கவிஸமம் ப்ரோத்ஸாஹயந்தீ நராந்।
ஏவம் ஸாதநகல்பநாம் ரசயதே ஸந்மார்ககாநாம் ஸதாம்
தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ச ஸஹஸா கந்தும் மநீஷாவதாம்॥ 2॥

आत्मानं रथिनं ब्रवीति निगमः बुद्धिं च तत्सारथिं
देहं स्यन्दनमिन्द्रियाणि तुरगान् शब्दादि तद्गोचरम्।
चेतः प्रग्रहमादरेण य इमान् वश्यांस्तनोत्यात्मवान्
तस्यैवाप्यमिदं पदं सुखघनं पारं परं ह्यध्वनः॥ ३ ॥

ஆத்மாநம் ரதிநம் ப்ரவீதி நிகம: புத்திம் ச தத்ஸாரதிம்
தேஹம் ஸ்யந்தநமிந்த்ரியாணி துரகாந் ஸப்தாதி தத்கோசரம்।
சேத: ப்ரக்ரஹமாதரேண ய இமாந் வஸ்யாம்ஸ்தநோத்யாத்மவாந்
தஸ்யைவாப்யமிதம் பதம் ஸுககநம் பாரம் பரம் ஹ்யத்வந:॥ 3॥

प्राप्यं तत्परमं सुखं हि मुनयः मोक्षं समाचक्षते
जीवेशानजगद्विशेषरहितं ज्ञानैकसाध्यं ध्रुवम्।
येनात्मन्यतिरोहितः स्वमहिमानन्दात्मको भासते
मिथ्याध्यासमतिश्च येन गलति ज्ञानं तदेवामलम्॥ ४ ॥

ப்ராப்யம் தத்பரமம் ஸுகம் ஹி முநய: மோக்ஷம் ஸமாசக்ஷதே
ஜீவேஸாநஜகத்விஸேஷரஹிதம் ஜ்ஞாநைகஸாத்யம் த்ருவம்।
யேநாத்மந்யதிரோஹித: ஸ்வமஹிமாநந்தாத்மகோ பாஸதே
மித்யாத்யாஸமதிஸ்ச யேந கலதி ஜ்ஞாநம் ததேவாமலம் ॥ 4॥

आस्तिक्यं दृढमूलमेव मनुजः सम्पादयत्वादितः
कर्माचारयुतस्ततश्च भवतु स्वर्गादिभोगेच्छया।
स्वर्गादावपि च क्रमेण गमितो नैराश्यमेवास्थिरे
नित्यानित्यविचारणे स्वधिकृतस्तत्त्वं समन्विच्छतु ॥ ५॥

ஆஸ்திக்யம் த்ருடமூலமேவ மநுஜ: ஸம்பாதயத்வாதித:
கர்மாசாரயுதஸ்ததஸ்ஸ பவது ஸ்வர்காதிபோகேச்சயா।
ஸ்வர்காதாவபி ச க்ரமேண கமிதோ நைராஸ்யமேவாஸ்திரே
நித்யாநித்யவிசாரணே ஸ்வதிக்ருதஸ்தத்வம் ஸமந்விச்சது॥ 5॥

मनुजः - मनीतन्, आदितः - முதலில், दृढमूलम् - நன்கு உறுதியான, आस्तिक्यं - (வேதத்தில்) நம்பிக்கையை, सम्पादयतु एव। - பெற்றே ஆக வேண்டும்.
ततः च - பிறகு, स्वर्गादिभोगेच्छया - விண்ணுலகம் முதலான
இன்பப்பொருள் நுகர்ச்சியை விரும்பி, कर्माचारयुतः - முறைப்படி
செயல்களைச் செய்வனாக, भवतु। - விளங்கட்டும். क्रमेण च - பிறகு
காலப்போக்கில், अस्थिरे - நிலையில்லாத, स्वर्गादौ अपि - விண்ணுலகம்
முதலானவைகளிலும், नैराश्यं गमितः - ஆசையை அகற்றியவனாய்,
नित्यानित्यविचारणे - நிலைத்தது எது, நிலையில்லாதது எது என்கிற
ஆராய்ச்சியில், स्वधिकृतः - ஆழ்ந்த ஈடுபாடு உடையவனாய், तत्त्वं -
மெய்பொருளை, समन्विच्छतु। - நன்கு தேடுவதற்கு விரும்பட்டும்.

तस्य यजुरेव शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा।
अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥

(तैत्तिरीयोपनिषद् - ब्रह्मानन्दवल्ली-१)

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும் (திருக்குறள்-335)

செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல் (திருக்குறள்-677)

५ कर्माणि - नित्य कर्म
नैमित्तिककर्म
काम्य कर्म
प्रायश्चित्त कर्म
निषिद्ध कर्म

ātmavidyā
e-Learning

मन्त्रे तीर्थे द्विजे दैवे दैवज्ञे भेषजे गुरौ ।
यादृशी भावना यत्र सिद्धिर्भवति तादृशी ॥

(सुभाषितानि)

धनमग्निर्धनं वायुर्धनं सूर्योर्धनं वसुः ।
धनमिन्द्रो बृहस्पतिर्वरुणां धनमश्रुते ॥ श्री सूक्तम् ॥

வசனமிக வேற்றி மறவாதே
மனதுதுய ராற்றி லுழலாதே
இசைபயில்ஷ டாஷ ரமதாலே
இகபரசௌ பாக்ய மருள்வாயே
பசுபதிசி வாக்ய முணர்வோனே
பழநிமலை வீற்ற ருளும்வேலா
அசுரர்கிளை வாட்டி மிகவாழ
அமரர்சிறை மீட்ட பெருமானே
(திருப்புகழ்)

मनुजः - मनीतन्, आदितः - முதலில், दृढमूलम् - நன்கு உறுதியான, आस्तिक्यं - (வேதத்தில்) நம்பிக்கையை, सम्पादयतु एव। - பெற்றே ஆக வேண்டும்.
ततः च - பிறகு, स्वर्गादिभोगेच्छया - விண்ணுலகம் முதலான
இன்பப்பொருள் நுகர்ச்சியை விரும்பி, कर्माचारयुतः - முறைப்படி
செயல்களைச் செய்வனாக, भवतु। - விளங்கட்டும். क्रमेण च - பிறகு
காலப்போக்கில், अस्थिरे - நிலையில்லாத, स्वर्गादौ अपि - விண்ணுலகம்
முதலானவைகளிலும், नैराश्यं गमितः - ஆசையை அகற்றியவனாய்,
नित्यानित्यविचारणे - நிலைத்தது எது, நிலையில்லாதது எது என்கிற
ஆராய்ச்சியில், स्वधिकृतः - ஆழ்ந்த ஈடுபாடு உடையவனாய், तत्त्वं -
மெய்பொருளை, समन्विच्छतु। - நன்கு தேடுவதற்கு விரும்பட்டும்.

ये ये कामा दुर्लभा मर्त्यलोके सर्वान्कामांश्छन्दतः प्रार्थयस्व ।
इमा रामाः सरथाः सतूर्या न हीदृशा लम्भनीया मनुष्यैः ।
आभिर्मत्प्रत्ताभिः परिचारयस्व नचिकेतो मरणं मानुऽप्राक्षीः

॥ कठोपनिषद् १.१.२५ ॥

श्वोऽभावा मर्त्यस्य यदन्तकैतत्सर्वेन्द्रियाणां जरयन्ति तेजः ।
अपि सर्वं जीवितमल्पमेव तवैव वाहास्तव नृत्यगीते

॥ कठोपनिषद् १.१.२६ ॥

अर्थानामार्जने दुःखमार्जितानां च रक्षणे ।
नाशे दुःखं व्यये दुःखं किमर्थं दुःखभाजनम् ॥ (नीति शतकम्)

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள்
(திருக்குறள் - 751)

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभागिने।
व्योमवत्स्याप्त-देहाय दक्षिणामूर्तये नमः॥

ஈஸ்வரோ குருராத்மேதி மூர்த்திபேதவிபாகிநே।
வ்யோமவத்வ்யாப்த-தேஹாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம:॥

ஐயனே எனதுள்ளே நின்று அநந்தசன்மங்கள் ஆண்ட
மெய்யனே உபதேசிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி!
உய்யவே முக்திநல்கும் உதவிக்கோர் உதவி நாயேன்
செய்யுமாறு ஒன்றும் காணேன் திருவடி போற்றி போற்றி!

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ययात्मविद्यया ज्ञेयं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः।

तयात्मविद्यया सर्वे मुच्यन्तामात्मबन्धनात्॥

யயாத்மவித்யயா ஜ்ஞேயம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேதி நிஸ்சய:।
தயாத்மவித்யயா ஸர்வே முச்யந்தாமாத்மபந்தநாத்॥

மூர்த்தி எல்லாம் வாழி எங்கள் மோனகுரு வாழி! - அருள்
வார்த்தை என்றும் வாழி! அன்பர் வாழி! பராபரமே!